

Otavan Sanomat

Otavan Opiston lehtiprojektin tuotos

Toukokuu 2016 - nro 8

Tässä lehdessä mm.

- ✓ Kunnioittaminen on tärkeää
- ✓ Rehtori Harri Jokinen
- ✓ Uusi elämä, uusi ihminen
- ✓ Monikulttuurikoulu
- ✓ Harrastuksia
- ✓ Sketsihahmopäivä Otavan koululla

Otavan Sanomat

SISÄLTÖ

<i>Pääkirjoitus</i>	3	<i>Hamed haluaa valokuvata</i>	15
<i>Pääkirjoitus 2</i>	4	<i>Jalkapallo piristää mieltä</i>	16
<i>Rehtori Harri Jokinen</i>	5	<i>Jalkapallo, yksi elämän suurimmista</i>	
<i>Uusi elämä, uusi ihminen</i>	6	<i>nautinnoista</i>	16
<i>Maahanmuuttaja Suomessa</i>	7	<i>Sulkapallo rentouttaa</i>	17
<i>Sankarini Rosa Emilia Clayn</i>	8	<i>Veljeni harrastaa potkunyrkkeilyä</i>	17
<i>Elämän tarkoitus</i>	8	<i>Syksyllä uusin tuulin oppimaan</i>	18
<i>Tavoitteet ja aika</i>	9	<i>Christa Suuronen</i>	18
<i>Monikulttuurikoulu</i>	10	<i>Haastattelussa Riitta ja Marjatta</i>	19
<i>Opiston kansainvälisyydestä voi oppia</i>		<i>Holbeach-kerho</i>	20
<i>paljon</i>	10	<i>Matikan tutkimukset</i>	20
<i>Vauhtia aikuisopiskeluun Otavasta</i>	11	<i>Lasten parlamentti</i>	21
<i>Natalia Kelkka, S2-opettaja</i>	11	<i>Street dance -päivä Otavan koululla</i>	21
<i>Millaista on opiskella APA-linjalla</i>	12	<i>Sketsihahmopäivä</i>	22
<i>IMD, International Mikkelin Day</i>	13	<i>Mikkeli siistiksi - roskat pois</i>	24
<i>Kirje tuleville Otavan Opiston</i>			
<i>opiskelijoille</i>	14		

Otavan Sanomat on Otavan Opiston opiskelijoiden lehtiprojektin tuotos. Opisto sijaitsee Mikkelin lähellä. Lehti on ilmestynyt vuodesta 2009 ja sen tekemiseen ovat osallistuneet myös **Otavan koulun** 5 lk:n oppilaat. Lehden sivumäärä on vuosien saatossa kasvanut. Alkuun lähdettiin nelisivuisesta lehdykstä ja tänä vuonna saatiin taas kokoon jo oikean lehden tuntuinen 24-sivuinen tuotos. Lehtiprojektissa opiskellaan lehden tekemistä, mm. kirjoittamista ja valokuvaamista.

Otavan Sanomat

Lehden toimitus

Julkaisija:

Otavan Opisto
Yhteystiedot:
info@otavanopisto.fi
www.otavanopisto.fi

Päätoimittajat:

Zeinab Amini
Soheila Khavari

Toimittajat ja valokuvaajat:

- Monikulttuurisen peruskoululinjan opiskelijat
- Otavan alakoulun 5 lk

Toimituskunta:

Enrique, Natalia, Lasse

Taitto:

Painopaikka:

GRANO Oy
Painos 400 kpl
Kannen kuva:
Hamed Nabizadeh

**OTAVAN
OPISTO...**

SISÄLTÖ

Pääkirjoitus	3	Hamed haluaa valokuvata	15
Pääkirjoitus 2	4	Jalkapallo piristää mieltä	16
Rehtori Harri Jokinen	5	Jalkapallo, yksi elämän suurimmista nautinnoista	16
Uusi elämä, uusi ihminen	6	Sulkapallo rentouttaa	17
Maahanmuuttaja Suomessa	7	Veljeni harrastaa potkunyrkkeilyä	17
Sankarini Rosa Emilia Clayn	8	Syksyllä uusin tuulin oppimaan	18
Elämän tarkoitus	8	Christa Suuronen	18
Tavoitteet ja aika	9	Haastattelussa Riitta ja Marjatta	19
Monikulttuurikoulu	10	Holbeach-kerho	20
Opiston kansainvälisyydestä voi oppia paljon	10	Matikan tutkimukset	20
Vauhtia aikuisopiskeluun Otavasta	11	Lasten parlamentti	21
Natalia Kelkka, S2-opettaja	11	Street dance -päivä Otavan koululla	21
Millaista on opiskella APA-linjalla	12	Sketsihahmopäivä	22
IMD, International Mikkeli Day	13	Mikkeli siistiksi - roskat pois	24
Kirje tuleville Otavan Opiston opiskelijoille	14		

Otavan Sanomat on Otavan Opiston opiskelijoiden lehtiprojektin tuotos. Opisto sijaitsee Mikkelin lähellä. Lehti on ilmestynyt vuodesta 2009 ja sen tekemiseen ovat osallistuneet myös **Otavan koulun** 5 lk:n oppilaat. Lehden sivumäärä on vuosien saatossa kasvanut. Alkuun lähdettiin nelisivuisesta lehdykstä ja tänä vuonna saatiin taas kokoon jo oikean lehden tuntuinen 24-sivuinen tuotos. Lehtiprojektissa opiskellaan lehden tekemistä, mm. kirjoittamista ja valokuvaamista.

Lehden toimitus

Julkaisija:

Otavan Opisto
Yhteystiedot:
info@otavanopisto.fi
www.otavanopisto.fi

Päätoimittajat:

Zeinab Amini
Soheila Khavari

Toimittajat ja valokuvaajat:

- Monikulttuurisen peruskoululinjan opiskelijat
- Otavan alakoulun 5 lk

Toimituskunta:

Enrique, Natalia, Lasse

Taitto:

Painopaikka:

GRANO Oy
Painos 400 kpl

Kannen kuva:

Hamed Nabizadeh

**OTAVAN
OPISTO...**

Soheila Khavari

Zeinab Amini

Kunnioittaminen on tärkeää

Jos yhteiskuntamme moninaistuu kulttuurisesti ja etnisesti nopealla vauhdilla, molemmilla puolilla kunnioituksella on tärkeä rooli. Ilman kunnioitusta ei voi rakentaa pysyviä siltoja eri ihmisten ja kulttuurien välillä.

Suomen yhteiskunta moninaistuu nopealla vauhdilla, ja viimeisten kolmenkymmenen vuoden aikana ulkomaalaisten määrä on noussut paljon. Suomessa asui vuonna 1986 16 753 ulkomaalaista, Väestörekisterin mukaan. Viime vuonna meitä oli 229 765 ulkomaalaista.

Tämä luku tulee nousemaan 2030 mennessä 330 000. Suurimmat kansallisryhmät olivat viime vuonna virolaiset (50 367), venäläiset (30 813), ruotsalaiset (8 174), kiinalaiset (8 042), ja somalialaiset (7 261).

Millä tavalla voisimme rakentaa yhteiskuntaa, jossa kunnioittaminen on kannustettava ja tärkeä asia?

Kysymystä voisimme katsoa myös toisesta näkökulmasta: Onko mahdollista rakentaa vahvaa ja vaurasta yhteiskuntaa ilman kahden välistä kunnioitusta? Mielestämme se ei onnistu.

Ilman kunnioitusta ei voi rakentaa pysyviä siltoja eri ihmisten ja kulttuurien välillä.

Vaikka me, allekirjoittaneet, olemme syntyneet Iranissa, vanhemmat tulivat Afganistanista pakolaisina sodasta. Meillä on sukulaisia, jotka ovat kuolleet entisessä kotimaassa.

Yksi tärkeä syy, miksi tulimme asumaan Suomeen, oli elää maassa, jossa on rauhaa ja tasa-arvoa. Iranissa asuimme, kuin toisen luokan kansalaiset. Siellä ei ollut turvallistakaan. Meillä ei ollut tasavertaisia mahdollisuuksia edetä elämässä siinä maassa kuten nyt Suomessa.

Olemme siitä kiitollisia.

Yksi tärkeä syy, miksi monissa maissa on ollut sota, on koska ihmiset eivät luota toisiinsa. Jos yhteiskunnassa ei ole luottamusta, ei voi silloin olla kunnioitustakaan.

Kunnioitusta oppii kotona vanhemmilta ja muilta perheen jäseniltä. Kunnioittamista oppii myös koulussa ja kavereilta.

Tulevaisuus on lasten käsissä. Jos opetamme heitä oikein, olemme jo ottaneet ison askeleen oikeaan suuntaan.

Matka on pitkä, mutta se kannattaa tehdä. ■

Roskaaminen

Olemme jo pitkän aikaa kiinnittäneet huomiota siihen, kuinka täällä Otavassa löytyy roskaa joka puolelta kylää. Niitä löytyy puskeista, tienvarsista, metsistä ja vähän joka paikasta. On ikävä kulkea paikassa, jossa on paljon roskaa. Siitä on myös haittaa luonnonvaraisille eläimille ja lemmikeille. Kun esimerkiksi käytät koira ulkona, niin koira voi syödä jotain sopimatonta tai astua johonkin terävään.

Liika roskaaminen voi pahimmillaan aiheuttaa ilmastonmuutoksen. Sen seurauksena jäät sulavat maailmasta. Tulee tulvia. Eläimet, jotka ovat sopeutuneet kylmään, voivat kuolla sukupuuttoon.

Onneksi on roskapäiviä, jolloin kerätään roskaa esimerkiksi koulussa. Sinäkin voit osallistua tähän keräämällä roskaa. Meidän koulu on osallistunut roskapäivään sekä Mikkeli siistiksi -kampanjaan. Sen tarkoituksena on kerätä roskaa ympäri Mikkeliä. Kampanjaan on kutsuttu mukaan kaikki kaupunginosaseurat.

Meidän mielestämme roskiksia voisi asettaa useampaan paikkaan. Jos näet roskan, poimi se ja laita roskikseen. Kun sinulla on omia roskia mukana, eikä roskista ole lähettyvillä, niin kannaa roskasi kotiin ja laita se siellä roskikseen.

Jokaisen velvollisuus on huolehtia omat roskat roskikseen. Toivomme, että sinäkin osallistuisit roskapäivään.

Roskaaminen

Olemme jo pitkään aikaa kiinnittäneet huomiota siihen, kuinka täällä Otavassa löytyy roskaa joka puolelta kylää. Niitä löytyy puskista, tienvarsista, metsistä ja vähän joka paikasta. On ikävä kulkea paikassa, jossa on paljon roskaa. Siitä on myös haittaa luonnonvaraisille eläimille ja lemmikeille. Kun esimerkiksi käytät koiraa ulkona, niin koira voi syödä jotain sopimatonta tai astua johonkin terävään.

Liika roskaaminen voi pahimmillaan aiheuttaa ilmastonmuutoksen. Sen seurauksena jäät sulavat maailmasta. Tulee tulvia. Eläimet, jotka ovat sopeutuneet kylmään, voivat kuolla sukupuuttoon.

Onneksi on roskapäiviä, jolloin kerätään roskaa esimerkiksi koulussa. Sinäkin voit osallistua tähän keräämällä roskaa. Meidän koulu on osallistunut roskapäivään sekä Mikkeli siistiksi -kampanjaan. Sen tarkoituksena on kerätä roskaa ympäri Mikkeliä. Kampanjaan on kutsuttu mukaan kaikki kaupunginosaseurat.

Meidän mielestämme roskiksi voisi asettaa useampaan paikkaan. Jos näet roskan, poimi se ja laita roskikseen. Kun sinulla on omia roskaa mukana, eikä roskista ole lähettyvillä, niin kanno roskasi kotiin ja laita se siellä roskikseen.

Jokaisen velvollisuus on huolehtia omat roskat roskikseen. Toivomme, että sinäkin osallistuisit roskapäivään.

Rehtori Harri Jokinen:

"On tärkeä kunnioittaa ja arvostaa toisia"

Zainab Amini ja Abdirisak Mahamed

Kuva: Hamed Nabizadeh

Harri Jokinen on toiminut Otavan Opiston rehtorina kaksi vuotta. Hänellä on pitkä kansainvälinen työtausta. Hän on mm. työskennellyt rehtorina, opettajana ja puoliammattilaisena urheilijana ja asunut mm. Ruotsissa, Kosovossa, Tansaniassa ja Arabiemiraateissa.

Harri Jokinen syntyi Jämsänkoskella, jossa hän kävi peruskoulun ja lukion. Lukion jälkeen hän toimii sijaisopettajana ja urheili Suomen soutumaajoukkueessa kahdeksan vuotta.

Harri Jokinen on opiskellut Jyväskylässä, Helsingissä ja Ruotsissa. Työtehtävät ovat olleet monipuolisia. Hän on ollut luokanopettajana, erityisopettajana, rehtorina ja sivistystoimenjohtajana. Koulutukseltaan hän on kasvatustieteiden maisteri ja laaja-alainen erityisopettaja.

- Olen toiminut rehtorina mm. Arabiemiraateissa sekä nyt täällä opistolla. Pidän tästä työstä, hän sanoo.

- Otavan Opisto on mukava paikka olla työssä ja meillä on hienoja, mukavia opiskelijoita. Opin myös opis-

kelijoilta koko ajan uusia asioita.

Kun Suomi moninaistuu, Harri Jokinen näkee erityisen tärkeänä sen, että maan uudet asukkaat sopeutuvat hyvin ja menestyvät elämässä.

- Maassa maan tavalla tarkoittaa minulle, että kunnioitetaan tärkeitä suomalaisia arvoja kuten yhdenvertaisuutta, hän jatkaa. - Tämä on tärkeä asia muistaa, että kaikki ovat tasa-arvoisia ja kaikilla on yhdenvertaiset oikeudet, niin miehillä kuin naisilla.

Harri Jokinen sanoo, että asuessaan eri maissa hän yritti aina kunnioittaa niitä ihmisiä ja sen maan kulttuuria jossa hän asui.

Ihmisten kieli, kulttuuri ja oma identiteetti ovat tärkeitä.

Harri Jokisen mielestä ei ole vaikea tehdä työtä monikulttuuristen opiskelijoiden kanssa.

- Ihminen ehkä oppii arvostamaan ja ymmärtämään enemmän maahanmuuttajia, kun on itse ollut samassa tilanteessa, hän sanoo. - Olemme kuitenkin kaikki yksilöitä eikä asioita voi yleistää.

Harri Jokinen toivoo että jokainen opiskelija pääsee Opiston käytyään jatko-opintoihin ja saa työtä jonka tekeminen on mielekäästä.

- Otavan Opisto voi olla erittäin hyvä ponnistusalue näiden tavoitteiden saavuttamiseksi. ■

Uusi elämä, uusi ihminen

Zahra Khavari

Minä olen afganistanilainen, vaikka synnyin Iranissa ja asun tällä hetkellä Suomessa. Koska olen asunut monissa maissa, minulle ei ole niin tärkeää tietä mistä kaupungista tai kylästä olet.

Koska minulla on pakolaistausta, en ole koskaan käynyt Afganistanissa. Perheeni joutui lähtemään pakoon Afganistanista, koska siellä ei ollut turvallista elää.

Muutin Suomeen perheeni kanssa vuonna 2014. Vaikka olen asunut täällä vain kaksi vuotta, tiedän ja tunnen, että haluaisin elää tässä maassa loppu elämäni.

Iranissa asuimme pääkaupungissa Teheranissa. Se on iso kaupunki, jossa on paljon ihmisiä ja ruuhkia. Minulla on joskus ikävä Teheraniin, koska minulla on siellä ystäviä.

Tänä lyhyenä Suomessa oloaikana, olen löytänyt kaveriteita ja oppinut sopeutumaan uuteen kotimaahani. Elämä täällä on ollut hyvää ja rauhallista. Monet elämäntapani ovat muuttuneetkin.

Kenties suurin elämäni muutos Suomessa on ollut toivo paremmasta elämästä. Iranissa oli toisin. Siellä ei ollut toivoa ja masennuin monesti.

Jos olet afganistanilainen, sinulla ei ole samoja oikeuksia, kun iranilaisilla, vaikka synnyit siinä maassa.

Tunnen, että olen kasvanut aikuiseksi, kiitoksia Suomelle, joka on antanut minulle mahdollisuuksia rakentaa uutta elämää ja kasvaa uudeksi ihmiseksi.

Tällä hetkellä nainen, jota kutsutaan Zahraksi, on optimistinen ihminen, joka katsoo tulevaisuuteen valoisena ja toiveikkaana. ■

Uusi elämä, uusi ihminen

Zahra Khavari

Minä olen afganistanilainen, vaikka synnyin Iranissa ja asun tällä hetkellä Suomessa. Koska olen asunut monissa maissa, minulle ei ole niin tärkeä tietä mistä kaupungista tai kylästä olet.

Koska minulla on pakolaistausta, en ole koskaan käynyt Afganistanissa. Perheeni joutui lähtemään pakoon Afganistanista, koska siellä ei ollut turvallista elää.

Muutin Suomeen perheeni kanssa vuonna 2014. Vaikka olen asunut täällä vain kaksi vuotta, tiedän ja tunnen, että haluaisin elää tässä maassa loppu elämäni.

Iranissa asuimme pääkaupungissa Teheranissa. Se on iso kaupunki, jossa on paljon ihmisiä ja ruuhkia. Minulla on joskus ikävä Teheraniin, koska minulla on siellä ystäviä.

Tänä lyhyenä Suomessa oloaikana, olen löytänyt kavereita ja oppinut sopeutumaan uuteen kotimaahani. Elämä täällä on ollut hyvää ja rauhallista. Monet elämäntapani ovat muuttuneetkin.

Kenties suurin elämäni muutos Suomessa on ollut toivo paremmasta elämästä. Iranissa oli toisin. Siellä ei ollut toivoa ja masennuin monesti.

Jos olet afganistanilainen, sinulla ei ole samoja oikeuksia, kun iranilaisilla, vaikka synnyit siinä maassa.

Tunnen, että olen kasvanut aikuiseksi, kiitoksia Suomelle, joka on antanut minulle mahdollisuuksia rakentaa uutta elämää ja kasvaa uudeksi ihmiseksi.

Tällä hetkellä nainen, jota kutsutaan Zahraksi, on optimistinen ihminen, joka katsoo tulevaisuuteen valoisena ja toiveikkaana. ■

Maahanmuuttaja Suomessa

Abdirisak Mahamed

Suomeen saapui 32 478 turvapaikanhakijaa vuonna 2015. Ihminen, joka asuu Aasiassa tai Afrikassa ajattelee, että eurooppalaiset ihmiset elävät tasoarvossa, sanan- ja uskonnon vapaudessa. Nämä oikeudet ovat olemassa, mutta ei kaikilla.

Uudet haasteet

Olen asunut Suomessa tarpeeksi kauan, että tiedän mitä tarkoittaa olla maahanmuuttaja tässä maassa. Kun saavuin Suomeen vuonna 2014, oli paljon haasteita, mutta kuitenkin haluaisin päästä elämässä eteenpäin uudessa kotimaassani.

Ensimmäinen tärkeä asia oli oppia kieltä ja aloittaa koulu, koska koulutus lisää ihmisten omanarvontuntoa, sekä elämänhallintaa. Toinen tärkeä asia on työpaikka. Vaikka sinulla ei ole ammattia, on kuitenkin tärkeä päästä töihin.

Henkilökortti

Kun saavuin Suomeen pakolaisena, oli minun saatava oleskelulupa.

Se on henkilökortti maahanmuuttajalle. Ongelma on, että henkilökorttia ei hyväksytä monissa paikoissa ja maahanmuuttajat

eivät pääse käyttämään verkkopankkia, mikä on huono juttu. Ette ehkä usko, mutta käytän pelikoneita, jos haluan tietää minun saldon. Se on hirveän huono asia. Minun on ollut vaikea elää pakolaisena Suomessa, ja minä tiedän miltä se tuntuu, kun ihminen saapuu uuteen maahan. Olen itsekin

elänyt erilaisissa maissa, kuten Turkissa, Syyriassa ja Saudi Arabiassa.

Uudet mahdollisuudet

Kun saavuin Suomeen, tuntui, että minulla oli riittävästi energiaa, ja että käänsin uuden sivun elämäksäni. Mutta, jos elät Suomessa tarpeeksi kauan, kaikki nämä unelmat, jotka sinulla oli alussa,

voivat romahuttaa. Vaikka asia on niin, se ei tarkoita, että meidän maahanmuuttajien pitää luovuttaa. Meillä on mahdollisuus Suomessa olla mitä me haluamme, ja vain taivas on rajana. Meidän täytyy pitää huolta itsestämme ja koulutuksestamme, jos haluamme päästä vaikkapa eduskuntaan, tai jos haluamme auttaa maahanmuuttajia, jotka tulevat tulevaisuudessa Suomeen. ■

Abdirisak Mahamed

Sankarini Rosa Emilia Clay

Ali Sagal Abdikarim

Somalialisena, joka on asunut Suomessa neljä vuotta, minulle Rosa Emilia Clay on erittäin tärkeä esimerkki. Clay oli ensimmäinen afrikkalainen, joka sai Suomen kansalaisuuden vuonna 1899.

Rosa Emilia Clay (1875-1959).
Kuvälähde: www.tumblr.com.

Kaikki tietävät, että Suomessa asuu vähän afrikkalaisia ja afrosuomalaisia. Suurin afrikkalaiskansalaisryhmä ovat somalit, noin 10 000 ihmistä. Lukuun ottamatta Pohjois-Afrikan kansalaisia, afrikkalaisia on Suomessa noin 31 000.

Suomi on monelle meistä kotimaa, jossa lapsemme elävät ja käyvät koulua. Kiitos Claylle, emme ole ihan muukalaisia Suomessa.

Clay tuli Suomeen nuorena ottovanhempiensa kanssa Namibiasta. Hän

puhui suomea äidinkielenään, koska ottovanhemmat olivat suomalaisia. Hänen oikea äitinsä oli arabitaustainen ja isä englantilainen.

Clay opiskeli ja valmistui Suomessa opettajaksi. Ensimmäinen paikka, jossa hän työskenteli opettajana, oli Mustinlahti, n. 60km Kuopiosta. Hän opetti muutamia vuosia Tampereella ennen kun hän muutti lopullisesti Yhdysvaltoihin 1904.

Hänen elämää ei ollut helppoa Suomessa eikä Yhdysvalloissa. Hän oli

tummaihoisen ja se oli silloin harvinaista Suomessa.

Rosa Emilia Clay on minun sankarini. Kiitos hänelle, meillä on myös omat juuret tässä maassa. ■

Elämän tarkoitus on etsiä tarkoitusta

Ahmad Kasim

Olen miettinyt pitkään mitä on elämän tarkoitus. Vaikka olen 30-vuotias, tähän kysymykseen on yhä vaikea vastata. Onko elämän tarkoitus etsiä sen tarkoitusta? Millä tavalla? Se on tosiasia, että elämä on täynnä iloa ja surua. Uskoisin, että kaikki ihmiset maanpäällä haluavat hyvän elämän. Saavutamme näitä päämääriä kun perustetaan perhe ja saadaan lapsia, työtä ja rahaa. Filosofia on mielestäni yksi aine, joka voi helpottaa sinua löytämään elämän tarkoituksen. Yhteys Jumalaan on myös tärkeä, koska se luo todellisen rauhaan ja vapauden myös toisten ihmisten keskeen. Mutta mitä te luulette on elämän tarkoitus? Piilekö vastaus otsikossa, eli sen tarkoitus on etsiä elämään tarkoitusta? ■

Sankarini Rosa Emilia Clay

Ali Sagal Abdikarim

Somalialisena, joka on asunut Suomessa neljä vuotta, minulle Rosa Emilia Clay on erittäin tärkeä esimerkki. Clay oli ensimmäinen afrikkalainen, joka sai Suomen kansalaisuuden vuonna 1899.

Rosa Emilia Clay (1875-1959).
Kuvallähde: www.tumblr.com.

Kaikki tietävät, että Suomessa asuu vähän afrikkalaisia ja afrosuomalaisia. Suurin afrikkalaiskansalaisryhmä ovat somalit, noin 10 000 ihmistä. Lukuun ottamatta Pohjois-Afrikan kansalaisia, afrikkalaisia on Suomessa noin 31 000.

Suomi on monelle meistä kotimaa, jossa lapsemme elävät ja käyvät koulua. Kiitos Claylle, emme ole ihan muukalaisia Suomessa.

Clay tuli Suomeen nuorena ottovanhempiensa kanssa Namibiasta. Hän

puhui suomea äidinkielenään, koska ottovanhemmat olivat suomalaisia. Hänen oikea äitinsä oli arabitaustainen ja isä englantilainen.

Clay opiskeli ja valmistui Suomessa opettajaksi. Ensimmäinen paikka, jossa hän työskenteli opettajana, oli Mustinlahti, n. 60km Kuopiosta. Hän opetti muutamia vuosia Tampereella ennen kun hän muutti lopullisesti Yhdysvaltoihin 1904.

Hänen elämää ei ollut helppoa Suomessa eikä Yhdysvalloissa. Hän oli

tummaihoisen ja se oli silloin harvinaista Suomessa.

Rosa Emilia Clay on minun sankarini. Kiitos hänelle, meillä on myös omat juuret tässä maassa. ■

Tavoitteet ja aika

Sara Bakhtiari, piirros: Sara Bakhtiari

Elämä on täynnä ajatuksia, tavoitteita ja toiveita ja siinä tarvitaan paljon aikaa.

Vaikka olen nuori, tiedän, että meidän aika maapallolla on rajoitettu. Aika on ihmeellinen asia. Kun aika kuluu, sitä ei saa koskaan takaisin.

Aika kulkee eri tavalla eri maissa. Ihminen aina menettää aikaa niissä maissa, joissa ihmisoikeuksia rikotaan. Niissä maissa hänellä ei ole mahdollisuuksia opiskella ja edetä elämässä, koska menetät aikaa, etkä voi saavuttaa tavoitteita.

Suomessa asiat ovat toisin. Sinun aikaa ei varasteta, koska sinulla on mahdollisuus opiskella ja saavuttaa niitä unelmia ja elämään tavoitteita, jotka olivat mahdottomia Iranissa, entisessä kotimaassani.

Joskus luulen, että olen liian ankara itselleni. Opiskelen tai mietin minun tulevaisuutta melkein koko ajan.

Mietin joskus, että pienet ajatukset tai askelet voivat johtaa suurempaan asiaan. Lapsi ensi oppi kävelemään ja

vasta myöhemmin juoksemaan. Pieni unelma voi samalla kasvaa suureksi unelmaksi.

Ajatukset ja unelmat ovat kuin perhosia. Ensimmäinen on toukka ja siitä se kasvaa perhoseksi, joka pystyy lentämään mihin tahansa, eikä kukaan pysty estämään sen matkaa.

On tärkeä pitää mielessä, että jos epäonnistumme ensimmäisellä kerralla, me saamme melkein aina uuden mahdollisuuden. Emme saa luopua toivosta, eikä tarvitse pelätä virheitä.

Kun perhoset lentävät ne eivät pelkää. ■

Sara

Elämän tarkoitus on etsiä tarkoitusta

Ahmad Kasim

Olen miettinyt pitkään mitä on elämän tarkoitus. Vaikka olen 30-vuotias, tähän kysymykseen on yhä vaikea vastata. Onko elämän tarkoitus etsiä sen tarkoitusta? Millä tavalla? Se on tosiasia, että elämä on täynnä iloa ja surua. Uskoisin, että kaikki ihmiset maanpäällä haluavat hyvän elämän. Saavutamme näitä päämääriä kun perustetaan perhe ja saadaan lapsia, työtä ja rahaa. Filosofia on mielestäni yksi aine, joka voi helpottaa sinua löytämään elämän tarkoituksen. Yhteys Jumalaan on myös tärkeä, koska se luo todellisen rauhaan ja vapauden myös toisten ihmisten kesken. Mutta mitä te luulette on elämän tarkoitus? Piilekö vastaus otsikossa, eli sen tarkoitus on etsiä elämään tarkoitusta? ■

Monikulttuurikoulu

Miksi Otavan Opisto järjestää monikulttuurista opetusta?

Hamed Nabizadeh

Otavan Opisto perustettiin vuonna 1892, mutta vastaan 1970-luvulla kampuksella alkoi näkyä monikulttuurisia opiskelijoita. Kysyin muutamilta opettajilta ja rehtorilla miksi opisto järjestää monikulttuurista opetusta.

Äidinkielen opettaja ja APA-linjan vastuhenkilö **Ulla Pakkanen:**

”Koska me haluamme että monikulttuuriset opiskelijat saavat sama tiedot ja taidot kuin suomalaiset ja pääsevät ammattikouluun ja lukioon.”

Historian opettaja ja aikuislukion vastuhenkilö **Petri Louhivuori:**

”Otavan Opisto on kansanopisto. Opisto haluaa järjestää monikulttuurista koulutusta koska Otavan Opisto haluaa auttaa opiskelijoita elämässä eteenpäin.”

Rehtori **Harri Jokinen:**

”Me koemme, että se on tärkeä asia Otavan Opistolle. Siitä olisi hyötyä monikulttuurisille ihmisille, jotta he pääsevät jatko-opintoihin ja myöhemmin työelämään.”

Opiston kansainvälisyydestä voi oppia paljon

Hanieh Safdari

Opiskelen tällä hetkellä Otavan Opistossa monikulttuurisella peruskoululinjalla. Olen afganistanilainen, vaikka synnyin Iranissa. Olen asunut Suomessa kaksi vuotta ja kolme kuukautta.

Minun mielestäni Otavan Opisto on hyvä koulu oppia suomen kieltä ja tutustua eri kulttuureihin ja kieliiin. Koulussamme on paljon ulkomaalaisia opiskelijoita. Kaikki, joihin olen tutustunut opistolla, ovat olleet todella ihania ihmisiä ja hauskoja.

On se hieno asia, että voimme olla yhdessä.

Heidän kautta olen oppinut paljon kansainvälisyydestä. Mielestäni kaikki opettajat ovat mahtavia. Jos pitää mainita kaksi, niin suomen kielen opettaja Natalia Kelkka on tosi hyvä ja matematiikan opettaja Jarkko Ahvenaisella on tosi hyvä huumorintaju.

Ennen kun minä aloitin opiskelun Otavan Opistolla, monet sanoivat minulle, että tulee olemaan vaikea vuosi. Minulla pitää olla vahva suomen kielen tuntemus. Vaikka vähän pelästyin alussa, ajattelin että kyllä minä pärjään.

Ensi vuonna pyrkimykseni on aloittaa opiskelut Mikkelin lukiossa. ■

Monikulttuurikoulu

Miksi Otavan Opisto järjestää monikulttuurista opetusta?

Hamed Nabizadeh

Otavan Opisto perustettiin vuonna 1892, mutta vasta 1970-luvulla kampuksella alkoi näkyä monikulttuurisia opiskelijoita. Kysyin muutamilta opettajilta ja rehtorilla miksi opisto järjestää monikulttuurista opetusta.

Äidinkielen opettaja ja APA-linjan vastuuhenkilö **Ulla Pakkanen**:
"Koska me haluamme että monikulttuuriset opiskelijat saavat sama tiedot ja taidot kuin suomalaiset ja pääsevät ammattikouluun ja lukioon."

Historian opettaja ja aikuislukion vastuuhenkilö **Petri Louhivuori**:
"Otavan Opisto on kansanopisto. Opisto haluaa järjestää monikulttuurista koulutusta koska Otavan Opisto halua auttaa opiskelijoita elämässä eteenpäin."

Rehtori **Harri Jokinen**:
"Me koemme, että se on tärkeä asia Otavan Opistolle. Siitä olisi hyötyä monikulttuurisille ihmisille, jotta he pääsevät jatko-opintoihin ja myöhemmin työelämään."

Opiston kansainvälisyydestä voi oppia paljon

Hanieh Safdari

Opiskelen tällä hetkellä Otavan Opistossa monikulttuurisella peruskoululinjalla. Olen afganistanilainen, vaikka synnyin Iranissa. Olen asunut Suomessa kaksi vuotta ja kolme kuukautta.

Minun mielestäni Otavan Opisto on hyvä koulu oppia suomen kieltä ja tutustua eri kulttuureihin ja kieliiin. Koulussamme on paljon ulkomaalaisia opiskelijoita. Kaikki, joihin olen tutustunut opistolla, ovat olleet todella ihania ihmisiä ja hauskoja.

On se hieno asia, että voimme olla yhdessä.

Heidän kautta olen oppinut paljon kansainvälisyydestä. Mielestäni kaikki opettajat ovat mahtavia. Jos pitää mainita kaksi, niin suomen kielen opettaja Natalia Kelkka on tosi hyvä ja matematiikan opettaja Jarkko Ahvenaisella on tosi hyvä huumorintaju.

Ennen kun minä aloitin opiskelun Otavan Opistolla, monet sanoivat minulle, että tulee olemaan vaikea vuosi. Minulla pitää olla vahva suomen kielen tuntemus. Vaikka vähän pelästyin alussa, ajattelin että kyllä minä pärjään.

Ensi vuonna pyrkimykseni on aloittaa opiskelut Mikkelin lukiossa. ■

Vauhtia aikuislukion opiskeluun

Patrick Olavi Ramamurthy
Kuva: Zahra Khavari

Otavasta

Patrick Ramamurthy.

Aloitin opiskelut Otavan Opistossa syksyllä 2015. Sitä ennen opiskelin Salon aikuislukiossa, jossa opiskelu tapahtui iltaisin. Opiskelun lisäksi kävin päivisin töissä, joten päivät olivat pitkiä. Usein oli päiviä, jolloin lähdin töihin aamulla 07:30 ja palasin takaisin kotiin vasta illalla 21:00. Pidemmän päälle tämä alkoi rasittaa. Tajusin, että jos haluan menestyä opinnoissa ja myöhemmin kirjoituksissa, minun pitäisi käyttää enemmän aikaa opiskeluun. Päädyin internetissä monen klikkauksen jälkeen Otavan Opiston kotisivuille, ja sieltä löysin ratkaisun ongelmaani. Otavassa pystyn opiskelemaan virallisena opiskelijana kokopäiväisesti.

Nyt on lähes koko lukuvuosi vierähtänyt ja kesäloma lähestyy. Vuosi on mennyt hyvin ja olen saanut siitä mitä halusinkin: paljo paljon aikaa opiskelulle. Vaikka opiskelu on ollut hyvin itsenäistä, olen aina saanut apua haastaviin asioihin. Pelkkää opiskelua koko vuosi ei ole ollut,

vaan paljon yhteistoimintaa opistolla on myös järjestetty. Keskiviikkoisin pelaan muiden opiston opiskelijoiden kanssa jalkapalloa. Minun tehtäväni on varmistaa, että pelissä tehdään myös maaleja. Olen maalivahti J.

Syksyllä aloitan kirjoitukset, ja keväällä 2017 haen korkeakouluun. Minua kiinnostaisi mm. ensihoitajan, psykologin ja sosionomin ammatit, mutta vielä en ole päättänyt mihin koulutukseen haen. ■

Natalia Kelkka, S2 opettaja

Hanieh Safdari, kuva: Hamed Nabizadeh

Venäjän Karjalasta kotoisin mutta suomalainen Natalia Kelkka toimii S2-opettajana Otavan Opistolla. Lähetimme seuraavat kysymykset Kelkalle, että saisimme enemmän tietoa hänestä.

Milloin sinä muutit suomeen?

- Muutin Suomeen vuonna 2006.

Missä sinä opiskelit?

- Opiskelin 1996-2001 Petroskoin yliopistossa suomen kieltä ja kirjallisuutta.

Myös vuosina 2013-2015 suoritin pedagogiset ja opo-opinnot JAMKissa.

Millainen perhe sinulla on?

- Minulla on iso perhe, johon kuuluu aviomieheni ja kolme pientä lasta

Mitä sinä ajattelet meistä?

- Omasta mielestäni yhteistyömme sujuu todella hyvin. Ehkä se johtuu myös siitä, että olen itsekin monikulttuurinen ja kasvoin monikulttuurisessa ympäristössä. Myös meidän kulttuureissa on jotain yhteistä.

Onko sinulla harrastuksia?

- Minä rakastan musiikkia. Opiskelin

5 vuotta musiikkikoulussa, soitin klarinetiä ja vähän kitaraa. Yliopistossa, nuorison tapaan, kokoontuimme kavereiden kanssa iltaisin, soitettiin kitaraa ja laulettiin. Nykyään ainoa yleisöni ovat 8-v, 4-v, ja 6-v lapseni.

Miksi sinä valitsin opettajan ammatin?

- Pienet pojat haluavat isoina avaruuslentäjiksi tai palomiehiksi, minä ja minun ystäväni leikimme koulua usein ja halusin jo silloin pienenä opettajaksi. Äitini oli maantiedon opettajana niin koulumaailma oli minulle tuttu pienestä asti.

Sano joku hauska asia ...,

- Uudessa työpaikassa minua tietysti jännitti ensimmäinen oppitunti ja uusien oppilaiden kohtaaminen. Muistan vain että eräs opiskelija antaessa palautetta huomautti, että opettajan

pitää olla iloinen. Iloinen opettaja - iloinen opiskelija. Niin minä muistan tämän käskyn hyvin. Yritän olla aina iloisena, positiivisena, tsemppaan opiskelijoita ja pyrin ratkaisemaan pulmia mm huumorin avulla.

Matkustatko sinä paljon?

- Minä en nykyään matkusta paljon. Mutta kaipaani tapaa, jolla matkustin lapsuudessani. Katselin junan ikkunasta maisemia, avaria peltoja, laiduntavia laumoja, pesiviä haikaroita, töihin kiirehtiviä ihmisiä. Junamatkan saattoi kestää pari päivääkin, mutta ei se tuntunut pitkältä eikä tylsältä. Pikkutytön tapaan ihmettelin isoa maailmaa ja unelmoin. ■

Pirjo Kovanen

opettaa nuoria turvapaikanhakijoita

Soiheila Khavari, kuva: Satemeh Barbari

Monet lähiopiskelijat ovat nähneet talvella ja keväällä opettaja Pirjo Kovasen, joka vastaa nuorten turvapaikanhakijoiden (Nutukka) tukiasumisyksikön opintotoiminnasta. Hän asuu Joutsassa. Nutukka tarkoittaa alaikäistä nuorta turvapaikanhakijaa.

- Meillä on yhteistyösopimus opintotoiminnan järjestämisestä Otavan Opiston kanssa, hän sanoo.

- Opetan osan meillä asuvien nuorten opinnoista teidän opistossa.

Kovanen harrastaa vapaa-aikana ulkoilua ja lukemista. Hän pitää luonnossa liikkumisesta joka vuodenaikana.

- Minulla on mielestäni hyvä ja vaiherikas elämä, hän jatkaa.

- Olen saanut kokea paljon ja työskennellä monipuolisesti erilaisten ihmisten kanssa. Koen oppivani, muuttuvani ja kasvavani ihmisenä koko ajan. Työ on minulle hyvin tärkeä ja iso osa elämänsisältöä.

Kovanen ei näe paljon eroja nuorten ulkomaalaisten ja suomalaisten opettamisessa.

- En sanoisi opettamista (Nutukoita) sinällään vaikeaksi, vaan enemmänkin mukavasti haastavaksi, molemminpuoliseksi oppimiseksi, hän sanoo.

- Niin opiskelijoille kuin opettajille omalta mukavuusalueelta siirtyminen, voi aluksi tuntua vaikealtakin, mutta tosiasiansa se on välttämätön alku uudelle kasvulle ja kehitykselle omassa tehtävässä.

Kovanen sanoo, että hän on pahoillaan siitä, että tilanne turvapaikanhakijan kotimaassa on huono, ja että he joutuvat lähtemään kotoaan ja hakemaan turvapaikkaa.

- Siinä mielessä toivoisin, ettei turvapaikanhakijoita tulisi Suomeen tai muuallekaan, hän jatkaa.

- Kun tilanne on mikä on ja ihmiset joutuvat hakemaan turvapaikkaa, on meidän velvollisuutemme auttaa parhaamme mukaan, niin kriisien ratkaisuihin turvapaikanhakijoiden kotimaissa kuin jokaista apua tarvitsevaa.

- Olen iloinen siitä, jos turvapaikanhakijat voivat kokea Suomessa olonsa turvalliseksi ja löytävät paikkansa aktiivisena osana yhteisöä, hän lopettaa. Uskon, että Suomelle monikulttuurisuuden lisääntyminen on rikkaus. ■

Pirjo Kovanen

opettaa nuoria turvapaikanhakijoita

Soiheila Khavari, kuva: Satemeh Barbari

Monet lähiopiskelijat ovat nähneet talvella ja keväällä opettaja Pirjo Kovanen, joka vastaa nuorten turvapaikanhakijoiden (Nutukka) tukiasumisyksikön opintotoiminnasta. Hän asuu Joutsassa. Nutukka tarkoittaa alaikäistä nuorta turvapaikanhakijaa.

- Meillä on yhteistyösopimus opintotoiminnan järjestämisestä Otavan Opiston kanssa, hän sanoo.
 - Opetan osan meillä asuvien nuorten opinnoista teidän opistossa. Kovanen harrastaa vapaa-aikana ulkoilua ja lukemista. Hän pitää luonnossa liikkumisesta joka vuodenaikana.
 - Minulla on mielestäni hyvä ja vaiherikas elämä, hän jatkaa.
 - Olen saanut kokea paljon ja työskennellä monipuolisesti erilaisten ihmisten kanssa. Koen oppivani, muuttuvani ja kasvavani ihmisenä koko ajan. Työ on minulle hyvin tärkeä ja iso osa elämänsisältöä.
- Kovanen ei näe paljon eroja nuorten ulkomaalaisten ja suomalaisten opettamisessa.
- En sanoisi opettamista (Nutukoita) sinällään vaikeaksi, vaan enemmänkin mukavasti haastavaksi, molemminpuoliseksi oppimiseksi, hän sanoo.
 - Niin opiskelijoille kuin opettajille omalta mukavuusalueelta siirtyminen, voi aluksi tuntua vaikealtakin, mutta tosiasiaa se on välttämätön alku uudelle kasvulle ja kehitykselle omassa tehtävässä.
- Kovanen sanoo, että hän on pahoillaan siitä, että tilanne turvapaikanhakijan kotimaassa on huono, ja että he joutuvat lähtemään kotoaan ja hakemaan turvapaikkaa.
- Siinä mielessä toivoisin, ettei turvapaikanhakijoita tulisi Suomeen tai muuallekaan, hän jatkaa.
- Kun tilanne on mikä on ja ihmiset joutuvat hakemaan turvapaikkaa, on meidän velvollisuutemme auttaa parhaamme mukaan, niin kriisien ratkaisuihin turvapaikanhakijoiden kotimaissa kuin jokaista apua tarvitsevaa.
- Olen iloinen siitä, jos turvapaikanhakijat voivat kokea Suomessa olonsa turvalliseksi ja löytävät paikkansa aktiivisena osana yhteisöä, hän lopettaa. Uskon, että Suomelle monikulttuurisuuden lisääntyminen on rikkaus. ■

Millaista on opiskella APA-linjalla?

Otavan Opistossa on 20 opiskelijaa, jotka opiskelevat APA-linjalla. APA tarkoittaa aikuisten perusopetuksen alkuvaiheen opetusta. He opiskelevat pääsääntöisesti Suomen kieltä, mutta myöskin muita aineita, kuten englantia, ruotsia, matematiikkaa, ympäristöoppia ja fysiikkaa.

Maryan Osman Jamal ja Satemeh Barbari

Alireza Bahktari on yksi APAlainen, joka aloitti opiskelut viime syksyllä.

- Olen oppinut paljon Suomea ja uusia asioita Otavan Opistossa, hän sanoo.
- Kaikista kivoin juttu Otavan Opistossa on miesten ilta ja jalkapallo keskiviikkoisin.

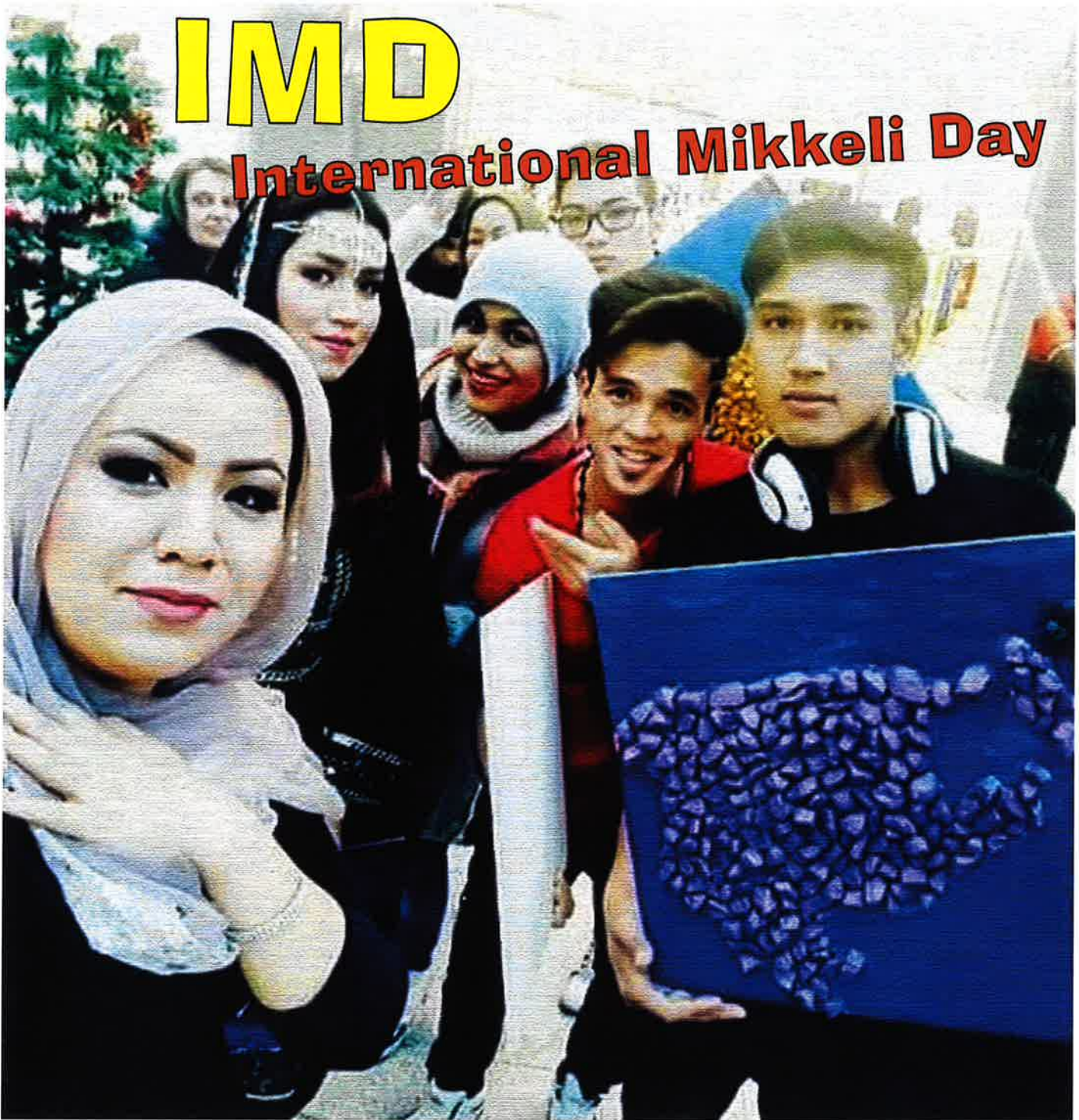
Alireza harrastaa potkunyrkkeilyä ja jalkapalloa. Hän oppi puhumaan suomea katsomalla televisiota ja lähettämällä kavereille tekstiviestejä.

Masoumeh Razaevi on toinen APAlainen, joka myös aloitti opiskelut viime syksyllä. Vaikka hän tykkää opiskelusta hänelle on kuitenkin kaikista kivoin asia asuntolan elämä ja ruokala.

- Asuntolassa on kiva koska siellä on paljon ystäviä, hän sanoo.
- Joskus valvomme pitkään. Olen oppinut paljon suomea opistolla.

Opiskelu Otavan Opistolla ei ole vain tunnilla istumista

Soheila Khavari

Mikkelin kaupunki juhlii kerran vuodessa **International Mikkelin Day**:ta (IMD). Sinä päivänä mikkeliäiset näkevät kuinka kansainvälinen paikka tämä on.

Osana tätä päivää on kilpailu, johon eri koulun opiskelijat osallistuvat. Opiskelijat ovat Mikkelin lukiosta, Esedusta, Nuorisopistosta, Otavan Opistosta, Mikkelin Ammattikorkeakoulusta, sekä Aalto-yliopistosta.

Kilpailun ideana on esittää yleisölle jotain uutta kansainvälisyydestä, jota Mikkelin voisi hyödyntää.

Ulkomaalaiset, jotka muuttivat Mikkelin, kertovat itsestään ja elämästään Suomessa. Oli myös paljon tansseja ja

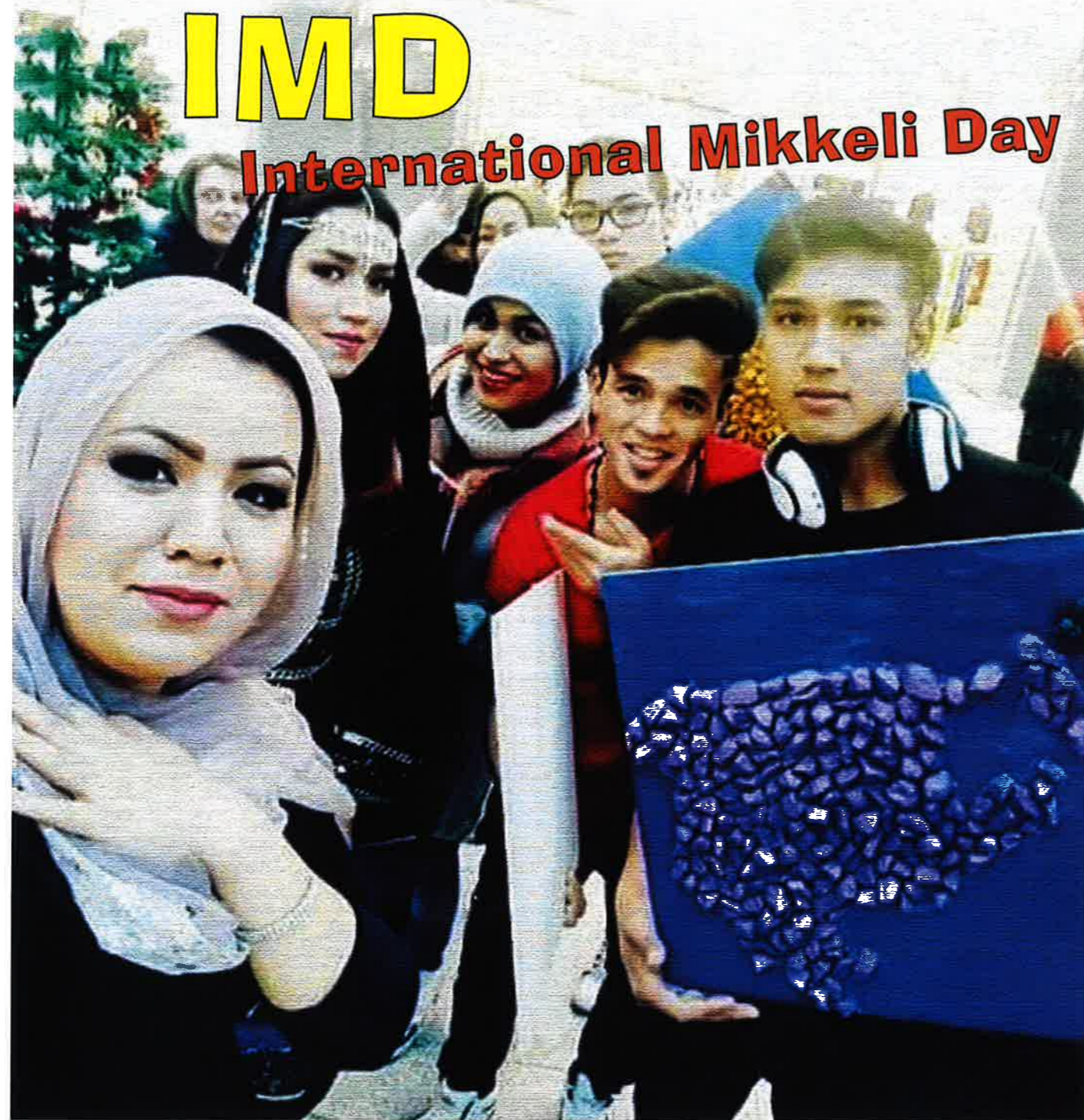
laulujakin. Joidenkin maahanmuuttajien on tärkeä juhlia ja esittää omaa kulttuuria.

IMD-tapahtuma järjestettiin tänä vuonna 18.11. Stellan ostoskeskuksessa. Pääsy oli vapaa, ja kaikki kaupunkilaiset olivat tervetulleita.

Oli paljon ohjelmaa ja ennätysmäärä yleisöä kävi tapahtumassa.

Jassin Rezai ja Saara Vauhkonen tekivät loistavan työn, kun toimivat tapahtuman juontajina.

Oli hieno päivä. Odotan innolla ensi vuoden IMD-tapahtumaa. ■

Soheila Khavari

Mikkelin kaupunki juhlii kerran vuodessa **International Mikkelin Day**:ta (IMD). Sinä päivänä mikkeliiläiset näkevät kuinka kansainvälinen paikka tämä on.

Osana tätä päivää on kilpailu, johon eri koulun opiskelijat osallistuvat. Opiskelijat ovat Mikkelin lukiosta, Esedusta, Nuoriso-opistosta, Otavan Opistosta, Mikkelin Ammattikorkeakoulusta, sekä Aalto-yliopistosta.

Kilpailun ideana on esittää yleisölle jotain uutta kansainvälisyydestä, jota Mikkelin voisi hyödyntää.

Ulkomaalaiset, jotka muuttivat Mikkelin, kertovat itsestään ja elämästään Suomessa. Oli myös paljon tansseja ja

laulujakin. Joidenkin maahanmuuttajien on tärkeä juhlia ja esittää omaa kulttuuria.

IMD-tapahtuma järjestettiin tänä vuonna 18.11. Stellan ostoskeskuksessa. Pääsy oli vapaa, ja kaikki kaupunkilaiset olivat tervetulleita.

Oli paljon ohjelmaa ja ennätysmäärä yleisöä kävi tapahtumassa.

Jassin Rezai ja Saara Vauhkonen tekivät loistavan työn, kun toimivat tapahtuman juontajina.

Oli hieno päivä. Odotan innolla ensi vuoden IMD-tapahtumaa. ■

IMD

International Mikkelin Day

Ali Sagal Abdikarim ja Shahrbanou Safdari

Hei uudet Otavan Opiston opiskelijat!

Onko joku kertonut teille, minkälaista on opiskella Otavan Opistossa? Jos ei, me kerromme nyt teille.

Koulu sijaitsee Otavassa, noin 14km Mikkelin keskustasta. Bussilla matka sinne kestää noin 15 minuuttia.

Otavan Opistossa on neljä lähiopiskelijaryhmää: nuoreturvapaikkahakijat, peruskoulu, APA ja aikuislukio. APA tarkoittaa aikuisten perusopetuksen alkuvaiheen opetusta ja he opiskelevat paljon Suomea.

Monikulttuurisessa peruskoululinjalla oli 20 oppilasta ja APA-linjalla oli 18 oppilasta. Nettilukiolaiset, joita harvoin näette kampuksella, on noin 650 oppilasta.

Haluatko tietää Otavasta jotain? Se on pieni kylä, mutta älä pelästy vaikka täällä asuu vain 2 500 ihmistä. Otava on aika kansainvälinen kylä. Siellä on mm. kaksi ruokakauppaa, postitoimisto, leipomo, huoltoasema ja kampaamo.

Postista voit noutaa lääkkeitä ja erässä huoneessa on tietokone ja

tulostin. Voit maksaa siinä laskuja verkkopankissa.

Otava on hyvä paikka lenkkeillä. Siellä on iso vesistö, Puula, ja paljon metsää.

Opistosta tulet löytämään ystäväisiä opettajia sekä henkilökuntaa. Opiskelijat ovat monista maista, kuten Afganistanista, Somaliasta, Etiopiasta, Venäjältä ja muualta.

Suurin osa tässä lukuvuoden opiskelijoista ovat muslimoja. Tiesitkö, että opisto tarjoaa joka viikko halal lihaa? Olemme kenties ainut koulu koko Suomessa, joka tarjoaa halal lihaa säännöllisesti.

Jotkut lähiopiskelijat asuvatkin asuntolassa, joka sijaitsee päärakennuksen vieressä. Asuntolassa on neljä kerrosta, kaksi keittiötä, sauna, sekä erikseen naisten ja miesten seurusteluhuoneet. Kerran viikossa meillä on miesten ja naisten ilta.

Asuntolan huoneissa asuu tavallisesti kaksi opiskelijaa. Se on kivaa, jos asut hyvän kaverin kanssa.

Me entiset Otavan Opiston opiskelijat toivomme teille kaikkea hyvää ja menestystä opiskelun parissa.

Hamed haluaa valokuvata

Shahrbanou Safdari
Kuvat: Hamed Nabizadeh

Hamed Nabizadeh opiskelee monikulttuurisella peruskoululinjalla Otavan Opistossa. Hänen harrastus on valokuvaus ja hän haluaisi tehdä harrastuksesta ammatin.

- Olen asunut Suomessa melkein vuoden ja 9 kuukautta, hän sanoi.
- Olen lapsesta lähtien pitänyt valokuvaamisesta. En tiedä miksi, se on vain kivaa.

- Minun tavoitteeni on nyt opiskella ja saada työn kautta kokemusta valokuvaamisesta ja yleensä mediasta, hän sanoo.

-Pyrkimys on päästä ammattikorkeakouluun, mutta jos saan työtä, se on vielä parempi. Jos en saa, muutan ulkomaille. ■

Hamed haluaa valokuvata

Shahrbanou Safdari
Kuvat: Hamed Nabizadeh

Hamed Nabizadeh opiskelee monikulttuurisella peruskoululinjalla Otavan Opistossa. Hänen harrastus on valokuvaus ja hän haluaisi tehdä harrastuksesta ammatin.

- Olen asunut Suomessa melkein vuoden ja 9 kuukautta, hän sanoi.
- Olen lapsesta lähtien pitänyt valokuvaamisesta. En tiedä miksi, se on vain kivaa.

- Minun tavoitteeni on nyt opiskella ja saada työn kautta kokemusta valokuvaamisesta ja yleensä mediasta, hän sanoo.

-Pyrkimys on päästä ammattikorkeakouluun, mutta jos saan työtä, se on vielä parempi. Jos en saa, muutan ulkomaille. ■

Jalkapallo piristää mieltä

Ahmed Hassan

Urheilu, tai jalkapallo, on tärkeä minulle, koska se piristää mieltä. Opiskelu on joskus raskasta. Tarvitaan hyvä kunto ja mieli, että onnistut opiskelussa.

Minä saavuin Suomeen helmikuussa 2014 ja silloin asuin puolitousta vuotta Rovaniemellä. Muistan hyvin sen ensimmäisen päivän, kun saavuin Rovaniemelle: Oli talvi ja todella kylmä, paljon lunta, jäättä ja pakkanen puri kovasti.

Joka keskiviikko meillä on Otavan Opistolla miesten ilta. Silloin pelataan futsalia koulukavereiden kanssa.

Minun kaverit ovat antaneet minulle oman lempinimen: Tik tai Tiktak! Mistä tämä lempinimi tulee?

Kerran meillä oli keskiviikkona peli Otavan koulun salissa, ja koulukaveri Abdirisak Mahamed pelasi samassa joukkueessa, kuin minä. Tehtiin siinä pelissä kenties yksi kauneimmista maaleista koko miesten illan vuorossa.

Minä syötin pallon Abdirisakille (se oli ensimmäinen ”tik”) ja sitten hän syötti pallon takaisin minulle (toinen ”tak”) ja sitten taas syöttö (”tik”) ja maali!

Meillä on tosi hyvä tunnelma, kun pelaamme yhdessä. Joskus olemme aika kovaäänisiä ja pelaamme liian kova. Pyrkimys on kuitenkin aina pelata kuin veljet. Joskus rehtori Harri Jokinen pelaa kansamme.

Minun suosikki joukkueeni on Leicester City, joka pelaa Englannin valioliigassa.

Kun koulu päättyy kesäkuun kolmantena päivänä, minulle tulee ikävä niitä keskiviikkoja, kun pelasimme yhdessä futsalia. ■

Jalkapallo

- yksi elämän suurimmista nautinnoista

Ahmed Arkever

Olen aina pitänyt jalkapallosta. Niin kauan kuin vain muistan, se on ollut jollain tapaa osa elämäni ja on vaikea kuvitella elämää ilman sitä. Kotimaassani Eritreassa pääsin pelaamaan sitä ensimmäistä kertaa. Melkein kaikki kylän lapset olivat mukana ja saatoimme pelata jalkapalloa vaikka joka päivä.

Välillä koulukin pääsi unohtumaan, kun juoksimme pihalle pallon perässä. Emme vain pelanneet, vaan myös seurasimme ahkerasti aina tulevia otteluita ja kisoja telkkaris-

ta. Arsenal on aina ollut lempijoukkueeni.

Vuonna 2010 lähdin kuitenkin pois Eritreasta ja jalkapallo poistui arjestani. Kului kokonaista kolme vuotta, jonka jälkeen saavuin Suomeen. Täällä sain asiani järjestettyä niin, että jalkapallo tuli taas mukaan kuvioihin.

Jalkapalloa pelatessani pystyn rentoutumaan ja virkistymään. Pelaminen on vähän kuin viikon piristys, sellainen hetki, jossa voi toteuttaa itseään yhdessä muiden kanssa, pitää

hauskaa ja saada lisää energiaa esimerkiksi töissä tai koulussa käymiseen.

Tulevaisuudessa olisi upeaa päästä pelaamaan jossakin joukkueessa, ehkä myöhemmin jopa maajoukkueessa. Jos se ei kuitenkaan ole mahdollista, aina voi pelata muuten vaan ja harrastaa, katsoa pelejä telkkarista tai keskustella kuuluisista jalkapalloilijoista muiden kanssa.

Elämässäni se tulee joka tapauksessa pysymään aina ja ikuisesti. ■

Sulkapalloa rentouttaa

Shahrbanou Safdari

Kuva: Wikipedia.

Afganistanilainen **Hanieh Safdari** opiskelee monikulttuurisella peruskoululinjalla syksystä 2015 ja on asunut Suomessa kaksi vuotta.

Haniehille on paljon harrastuksia, mutta yksi niistä on kiinnostavin: sulkapallo.

- Minä tykkään tosi paljon sulkapallosta, koska minulle aina tulee rento olo, kun pelaan, hän sanoo.

- Kun asuin Iranissa minä pelasin paljon siskon kanssa sulkapalloa koulu- ja vapaa-aikana.

Hanieh sanoi, että olisi kiva jos hän voisi pelata Mikkelissä sulkapalloa.

- Pyydän Mikkelin kaupungilta, jos he voisivat järjestää ohjaajaa meille, hän lopetti.

- Se olisi tosi hieno juttu. ■

Veljeni harrastaa potkunyrkkeilyä

Sara Bahktiari

Ali Reza Bahktiari on minun 21-vuotias veljeni, joka opiskelee APA-linjalla. APA tarkoittaa aikuisten perusopetuksen alkuvaiheen opetusta. APA:lla opitaan paljon suomea ja kehitetään opiskelijan taitoja.

Ali Reza on harrastanut potkunyrkkeilyä jo pitkään.

- Aloitin harrastukseni neljä vuotta sitten, hän sanoo.

- Harjoittelen kaksi päivää viikossa Mikkelin WISA-areenalla (noin kaksi kilometriä keskustasta).

Veljeni sanoo, että on helppo yhdistää urheilu ja opiskelu. Hänen mielestään kaikkien pitäisi urheilla, koska se on terveellistä.

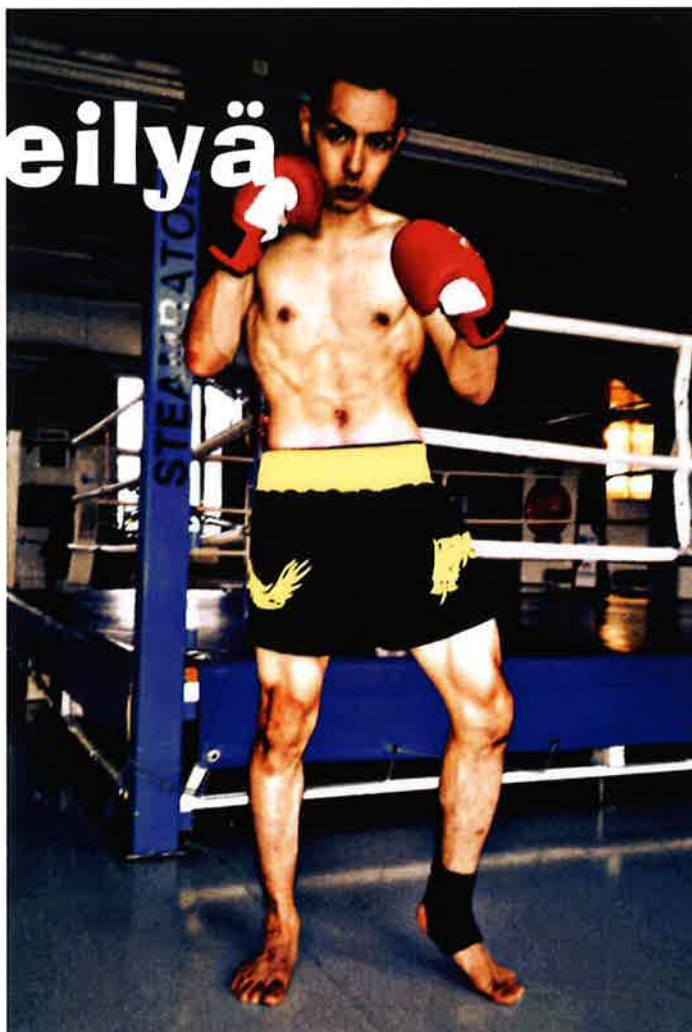
- Potkunyrkkeily on vaikea laji, hän jatkaa.

- Minun pitää harjoitella paljon, jos haluan menestyä tässä lajissa.

Ali Reza kertoi, että hänen tavoite potkunyrkkeilyssä on kilpailla ja edustaa kotimaata.

- Elämäni ilman urheilua on tosi vaikea minulle, hän sanoo.

- Urheilu antaa minulle rauhaa ja voimia ratkaista ongelmia helpommin. ■

Ali Reza Bahktiari.

Sulkapalloa rentouttaa

Shahrbanou Safdari

Kuva: Wikipedia.

Afganistanilainen **Hanieh Safdari** opiskelee monikulttuurisella peruskoululinjalla syksystä 2015 ja on asunut Suomessa kaksi vuotta. Haniehille on paljon harrastuksia, mutta yksi niistä on kiinnostavin: sulkapallo.

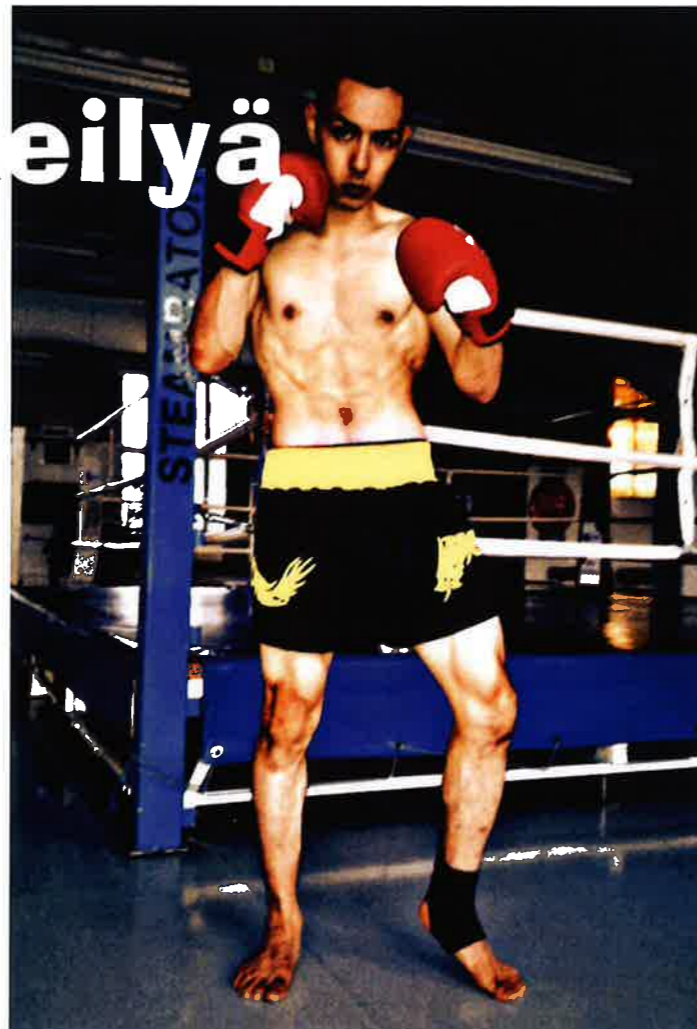
- Minä tykkään tosi paljon sulkapallosta, koska minulle aina tulee rento olo, kun pelaan, hän sanoo.
- Kun asuin Iranissa minä pelasin paljon siskon kanssa sulkapalloa koulu- ja vapaa-aikana.
- Hanieh sanoi, että olisi kiva jos hän voisi pelata Mikkelissä sulkapalloa.
- Pyydän Mikkelin kaupungilta, jos he voisivat järjestää ohjaajaa meille, hän lopetti.
- Se olisi tosi hieno juttu. ■

Veljeni harrastaa potkunyrkkeilyä

Sara Bakhtiari

Ali Reza Bahktiari on minun 21-vuotias veljeni, joka opiskelee APA-linjalla. APA tarkoittaa aikuisten perusopetuksen alkuvaiheen opetusta. APAlla opitaan paljon suomea ja kehitetään opiskelijan taitoja. Ali Reza on harrastanut potkunyrkkeilyä jo pitkään.

- Aloitin harrastukseni neljä vuotta sitten, hän sanoo.
- Harjoittelen kaksi päivää viikossa Mikkelin WISA-areenalla (noin kaksi kilometriä keskustasta).
- Veljeni sanoo, että on helppo yhdistää urheilu ja opiskelu. Hänen mielestään kaikkien pitäisi urheilla, koska se on terveellistä.
- Potkunyrkkeily on vaikea laji, hän jatkaa.
- Minun pitää harjoitella paljon, jos haluan menestyä tässä lajissa.
- Ali Reza kertoi, että hänen tavoite potkunyrkkeilyssä on kilpailla ja edustaa kotimaata.
- Elämäni ilman urheilua on tosi vaikea minulle, hän sanoo.
- Urheilu antaa minulle rauhaa ja voimia ratkaista ongelmia helpommin. ■

Ali Reza Bahktiari.

Syksyllä uusin tuulin oppimaan

Helmi Juurinen, Vera Salo ja Kiia Seppänen - 5A

Peruskoulujen opetussuunnitelma tulee muuttumaan syksyllä 2016. Muun muassa 5.-7.-luokkalaisten tulee valinnaisaineita.

Valinnaisaineita on Otavan koulussa 30. Jokainen valitsee itselleen neljä päävalintaa ja neljä varavalintaa. Ryhmät muodostetaan oppilaiden valintojen mukaan.

Meidän mielestämme valinnaisaineet ovat monipuolisia. Muidenkin oppilaiden mielestä ne olivat mukavia. Kysyimme Otavan koulun rehtori Heikki Oksalta hänen mielipiteitään uudesta opetussuunnitelmasta.

Rehtori kertoi, että oppilaan vastuu oppimisesta tulee kasvamaan. Opettaja enemmänkin ohjaa oppimista.

Työt tehdään monipuolisesti yksin tai ryhmässä. Oppiminen on suurelta osin oppilaasta itsestään lähtöisin.

Heikki Oksan mielestä se on tosi hyvä juttu, koska tärkeää on oppiminen itse. Heikkiä huolestuttaa niiden oppilaiden ohjaaminen, joilla ei ole niin kovaa motivaatiota oppimiseen.

Uutta opetussuunnitelmaa on mietitty todella paljon myös opettajien kesken. Parin viikon välein on pidetty kokouksia. Kokouksissa on mietitty oman koulun opetussuunnitelmaa.

Valinnaisaineet ovat rehtorin mielestä

Rehtori Heikki Oksa.

hyvä juttu, koska monilla oppilailla motivaatio tulee kasvamaan. Aiemmin oppilaat saivat valita 5.-7.-luokille joko teknisen- tai tekstiilityön. Oksa on ennen kannattanut käsityön valinnaisuuden pysymistä. Nyt yhteinen käsityö on kuitenkin hänen mielestään hyvä asia. ■

Matikan tutkimukset

Erica Falkenbach, Karoliina Karjalainen ja Jirko Lestelin 5B

Teimme koulussa matematiikan projekteja, jotta oppisimme soveltamaan prosenttilaskuja arkielämässä. Aiheen me saimme päättää itse, kunhan se oli sellainen, jonka voi toteuttaa koulussa. Tutkimuksia oli mm. lempiväreistä, -eläimistä ja -elokuvista sekä ruokajuomista. Tutkimuksia oli yhteensä viisitoista

Julie Pöyry ja **Matilda Karttunen** tekivät tutkimuksen opettajien harrastuksista. He saivat idean tutkimukseensa, kun opettaja auttoi heitä vähän. Julien mielestä projekti oli aika vaikea toteuttaa, sillä opettajilla ei ollut välttämättä aikaa vastata kysymykseen, ja he joutuivat tekemään tutkimusta välitun-

nilla. Tutkimus osoitti, että opettajilla on paljon erilaisia harrastuksia mm. liikunta ja kodinhoito.

Nuutti Marttinen ja **Niilo Tähtinen** tekivät tutkimuksen ekaluokkalaisten kesäharrastuksista. He keksivät idean, kun ajattelivat ulkourheilua. Nuutti mielestä projektia ei ollut vaikea toteuttaa. He saivat selville tutkimuk-

sesta, että kesällä ekaluokkalaisten tykkäävät jalkapallon pelaamisesta, trampoliinilla pomppimisesta ja uimisesta.

Saimme aikaan monta hyvää ja mielenkiintoista tutkimusta. Kaikki olivat todella hienoja. ■

Haastattelussa Riitta ja Marjatta

Kiia Itäkodes, Julie Pöyry ja Niilo Tähtinen 5B,
Joni Tepponen 5A

Kysymme Riitta Pylkkäselältä ja Marjatta Eljokselta, mitä mieltä he ovat koulustamme ja työstään Otavan koulussa.

Riitta on ollut henkilökohtaisena avustajana 21 vuotta, josta Otavan koulussa kohta viisi lukuvuotta. Hänen mielestään työ on erittäin mukavaa, antoisaa ja mielenkiintoista. Parasta hänen työssään on kohdata mahdollisimman paljon lapsia ja nuoria. Eläkkeelle päästyään hän aikoo tehdä kaikkea sellaista, mihin työpäivän jälkeen ei ole riittänyt aikaa, esim. erilaisia käsitöitä ja puutarhan hoitoa.

Otavan koulu on hänen mielestään sopivan kokoinen. Täällä on mukava työilmapiiri, mukavat oppilaat ja terve koulu.

Riitta huolehtii myös työssään siitä, että Mirella Snellmanilla on tarvittavat opiskeluvälineet oppituntien alussa saatavilla. Hän myös valmistaa ja muokkaa opiskelumateriaalin sopivaan muotoon. Hän ohjaa oppilastaan käyttämään apuvälineitään. Hän saattaa Mirellaa myös koulumatkoilla ja toimii avustajana muillekin oppilaille.

Marjatta on ollut koulusihteerinä 20 vuotta. Otavan koulussa hän on työskennellyt 11 vuotta. Otavan koulu on hänen mielestään erittäin viihtyisä.

Hänen mielestään hänen työnsä on mielenkiintoista ja vaihtelevaa. Marjatta kertoi meille, että hän tekee erilaisia toimistotöitä esim. laskujen käsittelyä ja oppilasrekisterin ylläpitoa.

Kun hän pääsee eläkkeelle, hän aikoo vaihtaa vapaalle ja nauttia siitä, että ei tarvitse elää kellon mukaan.

Christa Suuronen

Vertti Niiranen 5A

Haastattelin Christa Suurosta. Hän on Otavan koulussa työssäoppimisjaksolla. Hän opiskelee lähihoitajaksi Mikkelin ammattikoulussa. Hän tykkää olla Otavan koulussa, koska opettajat ja oppilaat ovat mukavia.

Christa harrastaa lenkkeilyä ja ratsastusta. Hänellä on lemmikkeinä kotonaan kanoja, koiria, kissoja ja hevosia. Hänen lempieläimensä on hevonen.

Christa pitää monista elokuvista, mutta Haikein terveisin on hänen musiikkimakunsa on laaja. Yleensä hän kuuntelee popmusiikkia.

Holbeach-kerho

Veeti Mielikäinen, Venla Pöyry ja Sanni Tiihonen 5B

Holbeach-kerhossa pidetään yhteyttä Lontoossa sijaitsevaan Holbeachin kouluun.

Yhteistyö Holbeachin koulun kanssa alkoi Comenius-projektista, jossa Otavan koulu ja Holbeachin koulu olivat mukana. Projektin loputtua yhteistyö jatkui lontoolaisten jokavuotisella vierailulla.

Otavan koululta ensimmäinen vierailu Lontooseen oli keväällä 2015. Mukana oli 12 oppilasta ja kaksi opettajaa.

Holbeach-kerhossa pidetään yhteyttä Lontooseen opettajiin ja oppilaisiin.

Kerholaiset matkustavat Lontooseen 2017 vuoden huhti-toukuuussa. Ennen heidän vierailuaan kerhossa mietitään, mitä tehdään Suomeen vierailulle tulevien lontoolaisten kanssa.

Haastattelussa Riitta ja Marjatta

Kiia Itäkodes, Julie Pöyry ja Niilo Tähtinen 5B,
Joni Tepponen 5A

Kysymme Riitta Pylkkäselältä ja Marjatta Eljokselta, mitä mieltä he ovat koulustamme ja työstään Otavan koulussa.

Riitta on ollut henkilökohtaisena avustajana 21 vuotta, josta Otavan koulussa kohta viisi lukuvuotta. Hänen mielestään työ on erittäin mukavaa, antoisaa ja mielenkiintoista. Parasta hänen työssään on kohdata mahdollisimman paljon lapsia ja nuoria. Eläkkeelle päästyään hän aikoo tehdä kaikkea sellaista, mihin työpäivän jälkeen ei ole riittänyt aikaa, esim. erilaisia käsitöitä ja puutarhan hoitoa.

Otavan koulu on hänen mielestään sopivan kokoinen. Täällä on mukava työilmapiiri, mukavat oppilaat ja terve koulu.

Riitta huolehtii myös työssään siitä, että Mirella Snellmanilla on tarvittavat opiskeluvälineet oppituntien alussa saatavilla. Hän myös valmistaa ja muokkaa opiskelumateriaalin sopivaan muotoon. Hän ohjaa oppilastaan käyttämään apuvälineitään. Hän saattaa Mirellaa myös koulumatkoilla ja toimii avustajana muillekin oppilaille.

Marjatta on ollut koulusihteerinä 20 vuotta. Otavan koulussa hän on työskennellyt 11 vuotta. Otavan koulu on hänen mielestään erittäin viihtyisä.

Hänen mielestään hänen työnsä on mielenkiintoista ja vaihtelevaa. Marjatta kertoi meille, että hän tekee erilaisia toimistotöitä esim. laskujen käsittelyä ja oppilasrekisterin ylläpitoa.

Kun hän pääsee eläkkeelle, hän aikoo vaihtaa vapaalle ja nauttia siitä, että ei tarvitse elää kellon mukaan.

Christa Suuronen

Vertti Niiranen 5A

Haastattelin Christa Suurosta. Hän on Otavan koulussa työssäoppimisjaksolla. Hän opiskelee lähihoitajaksi Mikkelin ammattikoulussa. Hän tykkää olla Otavan koulussa, koska opettajat ja oppilaat ovat mukavia.

Christa harrastaa lenkkeilyä ja ratsastusta. Hänellä on lemmikkeinä kotonaan kanoja, koiria, kissoja ja hevosia. Hänen lempieläimensä on hevonen.

Christa pitää monista elokuvista, mutta Häikein terveisin on hänen yksi lempi elokuvistaan. Hänen musiikkimakunsa on laaja. Yleensä hän kuuntelee popmusiikkia.

Holbeach-kerho

Veeti Mielikäinen, Venla Pöyry ja Sanni Tiihonen 5B

Holbeach-kerhossa pidetään yhteyttä Lontoossa sijaitsevaan Holbeachin kouluun.

Yhteistyö Holbeachin koulun kanssa alkoi Comenius-projektista, jossa Otavan koulu ja Holbeachin koulu olivat mukana. Projektin lopputua yhteistyö jatkui lontoolaisen jokavuotisella vierailulla.

Otavan koululta ensimmäinen vierailu Lontooseen oli keväällä 2015. Mukana oli 12 oppilasta ja kaksi opettajaa.

Holbeach-kerhossa pidetään yhteyttä Lontooseen opettajiin ja oppilaisiin.

Kerholaiset matkustavat Lontooseen 2017 vuoden huhti-toukokuussa. Ennen heidän vierailuaan kerhossa mietitään, mitä tehdään Suomeen vierailulle tulevien lontoolaisien kanssa.

Lasten parlamentti

Mirella Snellman, Joonas Vornanen ja Camilla Pajunen 5A

Mikkelin kaupunki on järjestänyt lasten parlamentin. Se pidetään kaksi kertaa vuodessa, jotta kaupunki saisi tietoa suoraan lapsilta ja nuorilta suunnitellakseen tulevaisuutta. Lasten parlamentti on tapahtuma, johon tulee jokaisesta Mikkelin peruskoulusta kaksi oppilasta.

Oppilaat eri kouluista jaetaan ryhmiin, joissa he kiertävät erilaisia pisteitä.

Kyseinen tapahtuma järjestetään Mikkelin keskustan läheisyydessä, mutta tapahtumapaikka vaihtelee usein.

Tänä vuonna tapahtuma oli kaupungintalolla. Siellä käsiteltiin ympäristöviihtyisyyttä, kirjaston käytön lisäämistä lasten ja nuorten keskuudessa ja poimittiin nuorten ideoita. Paikalla oli noin 30 nuorta. ■

Alex Rautio, Sakari Kinnunen ja Nuutti Martinen 5A

Otavan koululla tanssia opetti **Johanna Seppänen**. Tanssija ja tanssinopettaja Johanna Seppänen tanssii katu-, breikki- ja nykytanssia. Hän on opettanut monessa kaupungissa tanssia. Mikkelissä hän opettaa tanssikoulu La Carmencitassa. Johanna Seppänen innostui tanssista jo ala-asteella 12-vuotiaana.

Koululaiset tanssivat ensin ryhmissä ja sitten koko koulu tanssi yhdessä. Me tanssimme paljon eri tanssisarjoja. Liikkeet olivat alkeellisia. Opettaja tanssi ensin ja sitten me tanssimme perässä. Tanssi nopeus oli aika nopea.

Tällainen päivä järjestettiin, koska se kuului opetukseen. Johanna Seppänen valikoitui opettajaksi, koska muilta tuli suosituksia hänestä ja hän on ammattilainen. ■

Sketsihahmopäivä

29.04.2016 09:35

Otavan koulun sketsihahmopäivää vietettiin perjantaina 29.4.

Vilma Hirvonen, Rasmus Routaharju 5A, Julius Vanninen 5B

Sketsihahmopäivän idean keksi Otavan koulun oppilaskunta. Oppilaskunnan kokouksessa äänestettiin, minkälainen erikoispäivä voisi olla. Eniten ääniä sai sketsihahmopäivä.

Viidennen luokan sketsihahmot syntyivät yhteistyössä. Ensimmäin mietittiin pareittain. Sitten tehtiin pieniä ryhmiä. Lopuksi oli yksi iso ryhmä, josta syntyi tyttöjen ja poikien hahmot. Tyttöjen hahmon

nimi oli **Irmeli Junttinen**. Hän on opettaja. Hän on 65-vuotias. Poikien sketsihahmo oli 46-vuotias **Pertti Kärntynen**, joka oli ammatiltaan taksikuski.

Joka luokalla oli omat sketsihahmot. Meille mieleenpainuvimmat sketsihahmot olivat kuudennen luokan jääkiekkoilija, viidennen luokan taksikuski ja kolmannen luokan kalastaja.

Koulun salissa sketsihahmoja haastatteli pari oppilaskunnan jäsentä. Kun kaikkia oli haastateltu, oli viidentoista minuutin disko.

Koulussa oli erikoisruokaa. Ruokana oli hampurilaisia ja ranskalaisia. Meillä oli erityisruokaa, koska oppilaskunta kävi kysymässä, olisiko tämä mahdollista. Hampurilaiseen sai laittaa salaattia, pihvin ja hampurilaiskastiketta.

Loppupäivänä useimmilla luokilla oli jotain erityistä. Viidennellä luokalla oli nyttarit. ■

29.04.2016 09:19

Sketsihahmopäivä

29.04.2016 09:35

Otavan koulun sketsihahmopäivää vietettiin perjantaina 29.4.

Vilma Hirvonen, Rasmus Routaharju 5A, Julius Vanninen 5B

Sketsihahmopäivän idean keksi Otavan koulun oppilaskunta. Oppilaskunnan kokouksessa äänestettiin, minkälainen erikoispäivä voisi olla. Eniten ääniä sai sketsihahmopäivä.

Viidennen luokan sketsihahmot syntyivät yhteistyössä. Ensin mietittiin pareittain. Sitten tehtiin pieniä ryhmiä. Lopuksi oli yksi iso ryhmä, josta syntyi tyttöjen ja poikien hahmot. Tyttöjen hahmon

nimi oli **Irmeli Junttinen**. Hän on opettaja. Hän on 65-vuotias. Poikien sketsihahmo oli 46-vuotias **Pertti Kärntynen**, joka oli ammatiltaan taksikuski.

Joka luokalla oli omat sketsihahmot. Meille mieleenpainuvimmat sketsihahmot olivat kuudennen luokan jääkiekkoilija, viidennen luokan taksikuski ja kolmannen luokan kalastaja.

Koulun salissa sketsihahmoja haastatteli pari oppilaskunnan jäsentä. Kun kaikkia oli haastateltu, oli viidentoista minuutin disko.

Koulussa oli erikoisruokaa. Ruokana oli hampurilaisia ja ranskalaisia. Meillä oli erityisruokaa, koska oppilaskunta kävi kysymässä, olisiko tämä mahdollista. Hampurilaiseen sai laittaa salaattia, pihvin ja hampurilaiskastiketta.

Loppupäivänä useimmilla luokilla oli jotain erityistä. Viidennellä luokalla oli nyyttarit. ■

29.04.2016 09:19

Lisää sketsihahmoja

Arman Biyik, Erika Laine ja Akseli Tuoriniemi 5B

Päivän idea oli, että jokainen luokka teki oman sketsihahmon, ja ne esiteltiin salissa. Oppilaskunta juonsi tapahtumaa.

3B-luokan hahmo oli nimeltään **Yrjö Nuorela**. Hän työskentelee tikkaritehtaan koenuolijana. Hän asuu Mikkelissä. Kolmoset keksivät ensin yksittäisiä hahmoja. Sen jälkeen he yhdistelivät niitä, ja lopulta oli valmis Yrjö Nuorela. Herkko Helenius esitti Yrjö Nuorelaa.

4.-luokkien hahmot olivat **Hee-**

bertti ja Luubertti, jotka harrastavat roskien keruuta ja golfia. He tulivat paikalle kavereiden pakkotamana. He ovat töissä Panda-tehtaalla. Heebertti on johtajana ja Luubertti on karkinartijana. Heebertti asuu kartanossa ja Luubertti asuu mökissä. Neloset kaikki keksivät pari ideaa, ja ne yhdistettiin kahdeksi hahmoksi.

1B-luokan hahmon nimi on **Heini**. Hän harrastaa kenguruhyppelyä. Hän tuli äidin pakkotamana. Hän ajaa työkseen linja-autoa Pieksä-

mäellä. Heiniä esitti Varpu Niiranen. Myös koko luokka esitti yhteisen esityksen bussi matkasta. Hän tykkäsi esittää sketsihahmoa. He saivat ideat ryhmissä ja yhdistivät ideat.

Esittelyn jälkeen oli disko. Koko koululla oli ruokana hampurilaisia. Kiitos ruokalan väelle hampurilaisista.

Päivä oli kaikkien mielestä onnistunut ja hauska. Kaikilla oli todella kivaa. Toivottavasti tulevaisuudessa tulee samanlaisia päiviä. ■

29.04.2016 09:35

Mikkeli siistiksi – roskat pois!

22.4.- 3.5.2016

Kasper Vuokio ja Eetu Väätäinen 5A

Kaikkea sitä maastosta löytyykin!

Mikkeli siistiksi -tapahtuma on kerran vuodessa, ja silloin siivotaan Mikkeliissä. Roskat kerätään säkkeihin, jotka YIT noutaa aikataulutetusti kampanjan päätyttyä roskien keräilyyn osalta. Kampanjaan osallistuvat YIT, koulut, päiväkodit, kylätoimikunnat ja yhdistykset.

Meidän luokkamme kävi siivoamassa Otavan satamaa ja Neste Oilin lähistöä keskiviikkona 4.5.2016. Tytöt menivät Neste Oilin lähelle ja pojat satamaan. Satamasta löytyi muun muassa muovinpalasia, tupakan tumppeja, lehtiä, jopa rahaa ja muita luontoa haittaavia roskia. ■

